

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויחי כאשר פתר לנו כן היה (בראשית מא. ג.)

מובא ב'מדרש הגדול' למוהר"ד עדני זצ"ל ומקורו מהגמרא (ברכות נה. ובאן תרגומהו ללשון הקודש) בזה"ל: אמר ר' נחום אמר ר' כיריים משום זקן אחד. עשרים וארבעה פותרי חלומות היו בירושלים. פעם אחת חלמתי חלום והלכתי אצל כולן, מה שפטר לי זה לא פטר לי זה, ומה שפטר לי זה לא פטר לי זה וכולן נתקיימו. לקיים מה שנאמר כל החלומות הולכין אחר הפה. פסוק הוא! כן, שהרי אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן, מנין שכל החלומות הולכין אחר הפה שנאמר ויחי כאשר פתר לנו כן היה. אמר רבא והוא שפותר לו מעין החלום, שכתוב 'איש בחלום פתר' (בראשית מא יב). מעשה היה באשה אחת שבאה אצל ר' אליעזר. אמרה לו, ראיתי בחלומי שקורת הבית שבורה. אמר לה, את תלדי בן זכר. הלכה, וכן היה לה. זמן אחר הלכה לשאול אותו על חלום, אך לא היה. אמרה לתלמידיו, היכן ריבכס? אמרו לה, מה את צריכה? אמרה להם, ראיתי בחלומי שקורת ביתי נשברה. אמרו לה, את תקברי את בעלך. כשיצאה מאצלם מצאה את בעלה מת. ישבה ויללה. שמע ר' אליעזר, אמר להם, מה הוא זה שהיא כך. אמרו לו, כך וכך היה המעשה. אמר להם, כך אבדתם איש? וכי לא כך כתוב ויחי כאשר פתר לנו כן היה! וכן אמר ר' חונא, כל החלום הולך אחר הפה ואחר פתרונו, חוץ מן היין. יש מי שהוא שותה וטוב לו, ויש מי שהוא שותה רע לו. תלמיד חכמים שותה וטוב לו, עם הארץ שותה רע לו. אמר ר' אבהו דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין.

עוד מובא בגמרא (שם) חלום רע, עדיף לו לאדם מחלום טוב, [שחלום רע מעוררו לתשובה]. עוד מובא בגמרא (שם יד.) א"ר יונה א"ר זירא כל הלן שבעת ימים בלא חלום נקרא רע, שנאמר (משלי יב.) ויִשְׁבַּע ילני כל יפקד רע, אל תקרי שבע אלא שָׁבַע. עוד מובא (שם נה.) אמר רב חונא, לאדם טוב אין מראין לו חלום טוב, ולאדם רע אין מראין לו חלום רע. תניא נמי הכי, כל שנותניו של דוד לא ראה חלום טוב, וכל שנותניו של אחיתופל לא ראה חלום רע.

עוד מובא (שם נה-נו.) אמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן, אין מראין לו לאדם [בחלום] אלא מהרהורי לבו, שנאמר (תנ"א ב. כט) 'אנת מלכא רעיונך על משכבך סליק'. ואם תרצה תלמד מפסוק זה (שם ב. ל.) 'ורעיוני לבבך תנדע'. אמר רבא, תדע שלא מראים לאדם לא דקל של זהב ולא פיל שנכנס בנקב המחט. אמר לו קיסר רומי לר' יהושע ב"ר חנניא אומרים אתם שחכמתם מאוד, אמור לי מה אראה בחלומי? אמר לו, תראה שהפרסיים אויבך עושים כך עבודת המלך, ותופסים כך, וכופים אותך לרעות שקצים במטה של זהב. הרהר כל היום בדבר ובערב חלם זאת. אמר שבור מלך פרס לשמואל. אומרים אתם שחכמתם מאוד, אמור לי מה אראה בחלומי? אמר לו, אתה תראה שבאים הרומאים וישבו אותך, ויתנו לך לטחון גרעיני תמרים ברחיים של זהב. הרהר כל היום בדבר ובערב חלם זאת.

למדנו כמה יסודות בענייני חלומות. א. טוב שאדם חולם. ב. לאדם צדיק מראין חלום רע. ג. כל החלומות הולכים אחר הפה. ד. חלומות לא מעלין ולא מורידין. ה. אדם חולם על מה שחשב ביום. ו. אדם יכול לגרום לעצמו או לאחרים מה לחלום.

ואפשר עוד להאריך רבות בענייני חלומות, אך די שנסתפק באלו שנסתייע בזאת לחינוך ילדינו. ר"ל היות ומצוי מאוד שילדים מתעוררים בפתח מתוך חלום שחלמו, מהנ"ל נלמד עצות כיצד ניתן להרגיע את הילד, להסביר לו כמה טוב שהוא חולם ובפרט שזה חלום רע. ועוד כיצד ניתן למנוע מלכתחילה שלא יחלום דברים לא טובים, ומאידך גם לאחר שחלם חלום לא טוב כיצד לגרום לו עתה לחלום דברים טובים, אם נספר לו דברים טובים, אשר יעסיקו את מחשבתו מאוד. ואין צריך לומר שפשוט הוא שאחר שנתעורר הילד בבהלה, הדבר הראשון יש לקרבו ואפילו בשעת הצורך לחבקו. והדבר ברור שכל זה הוא דוקא בענייני חלומות, אך לא עסקינן בענייני דמיונותיהם של הילדים, שאין זה דומה לזה.

תלמידי 'עטרת חיים' את ההלכה יודעים, ונימוסים מקיימים, ואת הסופגניח טרם יכניסוה לפיהם, לארבע ביצעים, שלא יראצו ח"ו כרעגתנים. יהא רעוא שימי חנוכה אלו, עליהם יהיו מאזרים, ויזו להאצר בתורה ובמעשים טובים, תלמידי חכמים גדולים ונגונים, יראי שמים מרבים כאבותינו הקדושים, אנ"ר.

פניני הלכה

מנהגינו שאבל תוך י"ב חודש על אביו ואמו, או תוך שלושים לשאר קרובים, יכול להדליק מנורת חנוכה בלילה הראשונה בבית הכנסת ואף מברך שהחינו

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה (סי ק"ב ה"ח): מי שהוא אָבֵל תוך י"ב חודש על אביו ואמו, או תוך שלושים לשאר קרובים, יש אומרים שלא ידליק בלילה הראשונה בבית הכנסת, משום דצריך לומר שהחינו, ואבל אין לו לומר שהחינו בציבור. אך בביתו לכולי עלמא יאמר שהחינו, ע"כ.

והמקורות לדין זה כתב הרב בעיני יצחק (שם אות ט"ל): טורי זהב שם סק"ח, ונוב"י תניינא סימן קמ"א, ושער הציון סימן תקפ"א אות י"א, ועוד אחרונים כמצויין בכף החיים שם ס"ק ע"ג. וכתבתי רק בלשון יש אומרים, משום שלא נהגו אצלינו לחוש לזה, וכן שמעתי בפירוש מתלמידי חכמים שיכול לברך. גם בשו"ת עולת שמואל כתב שלא ראה נזהרים בזה כנו' בכף החיים שם, ובשו"ת רב פעלים חלק ד' סימן ל"ב איתא שאין זה רק על צד היותר טוב כיון דאפשר באחר להדליק ולברך בעד הציבור ע"ש. ובאליה רבה סימן תקפ"ב הוכיח מניעת דבר זה, יחד עם ענין אמירת ההלל, שבראש חדש מותר להתפלל שחרית אם אחר יאמר ההלל, וכן במוסף לא יהא ש"צ ע"ש, ומביאו כה"ח סימן תקפ"א ס"ק ל"ג, מכלל דלדידן דנהיגינן שאומר גם הלל ומוסף, לית לן בה. וכן נראה דעת השתילי זתים שהשמיט דברי הט"ז אלו. וע"ע להלן בהל' פורים סימן קכ"ב סעיף י"ד, ובחלק יורה דעה הלכות שאלת שלום לאבל סעיף ט"ו, ובהלכות דברים האסורים לאבל משום שמחה סעיף ו', עכ"ל.

מחידושי רבותינו

הרה"ג אורן צדוק שליט"א

מחה"ס שו"ת אורן של-חכמים מתוך תשובה כתי

הכנת נרות הידור לאחר הדלקת הנר העיקרי

א. הכנת נרות הידור והדלקתן לאחר הדלקת הנר העיקרי

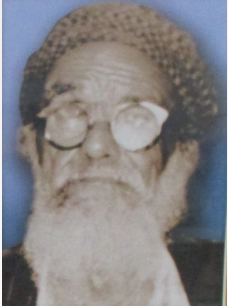
נסתפקתי בחנוכה שנה זו (תשע"ג, תשע"ד) שמנין הדלקת נרות במוצאי שבת (פרשת מקץ) הוא שמונה, וזמן הדרוש להכנתם ממושך הוא, היות שסך בויכי השמן העומד לרשותי הוא תשעה, ומתוכם שמונה נרות שהודלקו ביום ששי הקודם (עם השמש), ועל מנת לנקותם ולמלאותם שנית ולהציב בהם את הפתילות מחדש, נדרש זמן ממושך, שהרי שמונה הנרות הם (עם השמש).

וכיוון שיש להזדרז בהדלקה זו, בין אם נעשית ההבדלה קודם לכן (כדעת ה"י ופרי"ח), בין אם נעשית לאחר מכן (משמעות מרן השו"ע סי' תרפ"א, וכתב מהרי"ץ שכן מנהיגו, וכן דעת שת"ל יו"ת), על כן עלה במחשבה תחילה להכין מערב שבת אף את הנר הנותר בשמנו ופתילו ערוך להדלקה, כך שבמוצאי שבת יהיה הוא לכל הפחות מוכן להדלקה מיידית. ואת שאר הנרות שהם נרות הידור אהיה מכינם בזריזות ואדליקם מיד. וארווחא על ידי כך, שהסמכנו כמה שיותר את מעשה הדלקת הנר העיקרי עכ"פ, לזמן הדלקה בפועל.

ב. ביאור חידושו של ביאור ההלכה, ושייכותו לנידונו

והנה מדברי ביאור הלכה (סי' תרע"ג ד"ה לא) לכאורה מבואר לא כן, שכתב בענין כבתה אין זקוק לה, וזה לשונו, 'אכן בעת הדלקה בעינין שיהיה בה שמן שיוכל להדליק כשיעור, וכנ"ל בסימן תרע"ב ס"ב. ונראה לי דכמו כן בעינין, שבעת הדלקה יהיה כל הנרות לפי חשבון הימים, ואז נחשב למהדר מן המהדרין. וע"כ אם כבתה אחת קודם שהשלים ההדלקה, צריך לחזור ולהדליקה'.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אלוהי חיים!
שלוש זכרות בפרשה,
מה הן?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לשבת 'וישב'

אחודה חידה! החתמת והפתילים (בראשית
לח. כה) חתמת הפך, ופתילים למנורה.
הזוכה: הרב איתמר דחבש.
מי בתמונה? הרב יוסף ז"ן.

ושמענין מדבריו שני עניינים, אחד, שמכיוון שכל הדלקת נרות הידור מבטאת את חשבון הימים היוצאים (או מעלים בקודש, לדעת הרמב"ם וסיעתו יעויין תשובה א), על כן צריך שכל הנרות המבטאים זאת, יהיו מצויים בעת ההדלקה ולא יהא מוסף אחד בכל פעם, שאם יעשה כן נמצא הוא כאילו לא נתן קודם ההדלקה שמן מספיק, שהדין בוה, שלא יצא ידי חובתו אף אם יהא מוסף לאחר ההדלקה הרבה שמן, כמבואר בשו"ע סימן תרע"ה (סעיף ב'). ולכן צריך שיהיו כל מנין הנרות שעתיד להדליק ביום זה מוכנים לפניו.

והדמיון לצורך ליתן את השמן קודם להדלקה, הוא היסוד שיש בחידושו זה, שצריך להכין את כל תשתית ההדלקה של שיעור חצי שעה קודם לה, ועל פי זה כתבו האחרונים שאין להדליק במקום הרוח, אף אם לאחר מכן יסגור מיד את הזוכיית המגנה מפני כיבוי, זאת היות שלא תיכון הדלקה זו למשך חצי שעה מוזמן ההדלקה, לולא ההגנה שמגן עליו מפני הרוח.

ומכאן יצא הביאור הלכה ללמוד לנידון דידיה, שגם על מנת לקיים את מעלת מהדרין מן המהדרין, יש לו לערוך את כל מנין הנרות הראוי קודם להדלקתם, ולא לאחריהם. וזה חידוש גדול שנאמר דין זה אף בנרות הידור, יעויין בסמוך (א"ר 2).

ומכאן יצא לחדש עוד חידוש נוסף, שמכיוון שכך, אם כבה נר אחד מאלו הנרות המנויין למעלת מהדרין מן המהדרין קודם שהספיק להדליק את כולם, נמצא שלא קיים מעלה זו, וצריך לחזור ולהדליק את הנר שכבה בינתיים, שרק לאחר שהשלים את מנין הנרות הדרוש, אם יכבה אחד מהן אינו זקוק להדליקו עוד, וזאת משום שמחשבינן את הדלקת כולם כמקשה אחת, כהדלקה אחת.

ואם כן לאור דבריו אלו, נמצא לכאורה בנידון דידן, שלא יכון הדבר להדליק לכתחילה את נר העיקר, ולאחריו את נרות הידור אחר הכנתם ההדלקה, זאת משום שלא היו כולם ערוכים לפניו קודם ההדלקה.

ואין לטעון ולומר שבנידון דידן, רק מדליק את נר העיקר, אולם את שאר נרות הידור הבאים אחריו אכן מדליקם בחטיבה אחת, ועל ידי כך נמצא מקיים את דברי הביאור הלכה כיאות, זאת משום שהנר העיקרי הרי הוא בכלל נרות הידור, היות שרק בשילובו במנין הדלקתם נמצא ביטוי למכוון כנגד הימים היוצאים. ואשר על כן לא שייך להדליקו טרם להכנת כל אלו הנרות שעתיד להדליקם לאחר מכן, שהרי הוא בכלל נותן את השמן לאחר ההדלקה. אלא דאמינא שחידושו של הביאור הלכה, לכאורה לא יכון אליבא דמקור הדין, וכדבסמוך.

ג. דיוק מדברי הרא"ש, שבנר העיקרי בלבד הצורך להכנת תשתית הדלקה קודם לה

ואף על פי שאיני כדאי ואף אינו ראוי, מכל מקום תורה היא וללמוד אני צריך, שהנה בחידושו של הרא"ש (פ"ב סי' י) שהוא מקור דברי השו"ע הנוכח, שכתב להצריך נתינת שמן כשיעור קודם להדלקה ולא לאחריה מבוואר, שהוא מטעם ש'הדלקה עושה מצווה, ולעיכובא הוא, ואם כן זה שייך דווקא בנר העיקרי שבו מתקיימת מצוות ההדלקה, ולא בנרות הידור.

וכן מדויק בלשונו, 'זכיון דהדלקה עושה מצווה, צריך שיהא שמן בנר כדי שיעור קודם הדלקה, אבל אם בירך והדליק ואח"כ הוסיף שמן עד כדי שיעור, לא יצא ידי חובתו'. ולא רק מדיוקא דרישא שמענו זאת כאמור אלא אף מסוף דבריו, והוא ממה שכתב שאם עשה כן, 'לא יצא ידי חובתו', אלמא בנר העיקרי קאמר ולא בנרות הידור, שבו בלבד יש את ההקפדה ליצור מלכתחילה את כל התנאים להדלקת נר זה, ואם לא עשה כן לא יצא ידי חובתו, אולם להרחיב יסוד זה ולומר, שהכנת נרות הידור שמתעתד להדליק בלילה זה, שבהם אין שייכות למעשה ההדלקה, אף הם יהיו בכלל ההכנה המחוייבת קודם להדלקה מדין הדלקה עושה מצווה, זו מאין לנו.

וכ"ה בטור (סי' תרע"ה) שכתב, וכיוון שעיקר המצוה בשעת ההדלקה, צריך שיעור שמן קודם שידליק. ועיקר המצווה מתקיימת בנר העיקרי, אלמא שאר נרות הידור לא מתקיימת קפידא זו. וקשה הדבר לשמוע שכל עוד שלא הודלקו שאר הנרות, לא נשלם עדיין מעשה הדלקה הראשוני של נר החיוב.

ד. אפשרות ביאור דברי ביאור"ל באופן אחר

ואמרת אפשר שכונת ביאור הלכה אחרת, שלא מחידושו של הרא"ש הנוכח יצא לחידושו שלו אלא מסברא דנפשיה קאמר, לאמור שהצורך הוא, שיהיו כל נרות הידור של אותו היום מונחים מוכנים קודם להדלקתם, זאת כדי שיביעו בהדלקת כולם את המכוון בהם, היינו את מנין הימים היוצאים, ויש לדייק זאת גם ממה שכתב לציין לסימן תער"ב, שם נתבאר משך זמן הדלקה שהוא שיעור חצי שעה, ולא ציין לסימן תרע"ה שהוא מקור הדין האמור.

ולכן בנידון שהצענו בתשובה זו, יהא בו מניעה מלעשותו כאמור, כיוון שהדלקת הנר העיקרי משמש בשניים, אחד להיותו יוצא על ידו ידי חובה, והשני שבצירופו למנין הנרות יהא מבטא על ידי כך את מנין הימים היוצאים.

המשך בעמוד הבא

לזשיק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

ניסי כסלו של המארי

כתב מוהר"ר אברהם ערוסי זצ"ל בחיבורו 'יהדות שרעב בתימן' (עמ' ס"ג) על הרב יששכר (בן מ"ז רצון) מנגמי זצ"ל ממה שמע מבנו הרב שלמה, וז"ל: בהיותו הרב היחידי כמעט שנשאר בכל מחוז שרעב שבתימן, והואיל והרבנים בתימן אין להם משרדים, לא שעות עבודה קבועות, ולא תקציבים, אלא צריכים לשרת הציבור ולדאוג לפרנסתם, היה קורא מצב כזה:

במחוז שרעב זמן הקציר בחודשים תשרי חשון וחלק מכסלו וכל אדם בכלל ויהודי בפרט, דואג לאגור תבואה ושבלים בחדשים האלה לכל השנה, ואלו "המארי" כל חודש אלול הוא חודש תשובה וההכנה לימים "הנוראים" ואינו יוצא מביתו לדאוג לפרנסתו רק דואג לענייני הרוח של ישראל. חדש "תשרי" כמו שהגדירו מ"ו עמרם בראשי תיבות, תם שרי ראתה יומי: דהיינו כולו או חגים או ערבי חגים. בחדש חשון מי שהוא נולד או מתחתן או נפטר, המארי נשאר לדאוג לשמירה ליולדת למול את הבן לשמח חתן וכלה כל שבעת ימי המשתה או ח"ו לנחם אבלים רח"ל. נגמרו חודש תשרי וחשון, כל האסמים מלאים דורה, דכן, דגר, גרב, והמארי עוד בבית, אבל יוצא בתחילת כסלו והנה הפלא ופלא ממש לא יאומן כי יסופר אם לא ראיתי בעיני ושמעו באזני לא הייתי מאמין בזאת כמו בנס המן, במשך שבוע או שבועים אוסף יותר מכל החרוצים שסחבו על גבם במשך כל החודשים האלה. שמעתי באזני גוי אחד שהיה נאמן למ"ו יששכר ששאלו, ואמר כך "מארי הבטו שדותי מגיעות עד קצה האופק ואני עובד עם בהמותי ובני משפחתי כל השנה ויבול שאספתי שמונים "קרח" ואתה אספת במשך שבועיים שבעים "קרח" איך יתכן הדבר." הרב ענה לי "יש פה גדול" (המושג בפי יושבי תימן למשפחה גדולה או לצרכים מרובים) וה' זן ומפרנס לכל הברואים לכל גוייה וגוייה די מחסורה. וכששאלתיו, באמת מה התשובה. ענה לי, אנו ישראל בגלות נוונים ממה שאנו מצילים מהקליפה. בבחינת חיל בלע ויקיאנו והוצאתי את בלעו מפיו, בבחינת "זיתן ה'...? וניצלו את מצרים", עכ"ל. למדנו חכמה ובינה לעוסקים עם הציבור, שלא יראו מבוזבז זמנם למען הכלל.

ואמינא ולא מסתפינא, שאם יהא נמצא לקראת סוף חצי שעה מזמן הדלקתן בשאר ימות החול, ואם יהא ממתין עד להכנת שאר הנרות יעבור את זמן ההדלקה, ולדעת הרמב"ם מעוות הוא שלא יוכל לתקן, ואף לדעת מרן שעדיין יכול להדליק בדיעבד, מכל מקום לכתחילה מיהא בעינן. לכן יראה להדליק את הנר שלפניו לקיים מצוות הדלקה בזמנה, ולאחר מכן בין אם נשאר בתוך זמן חצי שעה ובין אם לא נשאר יכין את שאר הנרות וידליקם, זאת כדי שלא תהא מעלת הדלקת שאר נרות ההידור דוחה את קיום המצווה בזמנה, מה גם שמעיקרא חידושו של הביאור הלכה נאמר מסברא ללא ראייה, ואם יעשה באופן שכתבנו, מאן לימא לן שאף מעלת מהדרין לא קיים. והעולה מכל זה שיש להכין את כל הנרות שמתעתד להדליק בלילה זה, אף שיגרום הדבר עיכוב במעשה ההדלקה אין בכך כלום, היות שללא הכנת נרות ההידור להדלקה קודם לכן, לא יהא בכלל מהדרין מן המהדרין.

במה דברים אמורים בהדלקת מוצאי שבת, שגם כך אינו מדליק בזמן, וכל עיקר ענין זריזות הקדמת ההדלקה הינה מצד שהווי מצוה לא משהינן או מצד זריזין מקדימין, אולם בשאר ימות החול שנמצא בשיקול האמור, אם הוא לקראת סוף זמן חצי שעה מזמן ההדלקה, ידליק נר אחד, ולאחר מכן בין אם כבר עבר זמן ההדלקה או שלא, יכניס בשמנם ופתילותיהם, וידליקם ללא ברכה.

מחידושי רבותינו

ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלודים אני ירא (בראשית מב יח)

כתב הרב דוד בן אברהם נגאר בע"ג בחיבורו מעט צרי וזה לשונו, איפשר לרמזו כי יש בזה דברי מוסר ללכת בדרכי יושר, והוא כי ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי, ראשי תיבות ואיבה, כי מי שיש בלבו איבה על אחד מישראל, בידוע שהוא מרוב גסות הרוח שיש בלבו. וזהו רמז ויאמר אליהם, סופי תיבות רם, רמז לגסות הרוח, שהזהיר הכתוב עליה אפילו למלך ישראל, דכתיב (דברים י"ג) 'לבלתי רום לבבו מאחיו', כי על ידי זה יבא לסור ממצות התורה. וזהו דסמיק ליה (שם) ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל.

ולפיכך צריך לאחוז במדת הענוה שנרמזה בסופי תיבות יוסף ביום השלישי [עם הכולל], גימטריא ענוה. ועל ידי הענוה יבא לקיים התורה ומצותיה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם (ויקרא י"ח ה), וכן הוא אומר (דברים י"ט) 'זבחרת בחיים'. ולא עוד אלא שצריך האדם השלם, שלא לעמוד על קו האמצעי של ענוה, אלא לנטות אל הקצה האחרון שהיא השפלות, כמאמר חז"ל (אבות ד' ד) מאד מאד הוי שפל רוח. וזה רמז הפסוק זאת עשו וחיו, זאת היינו התורה, דכתיב (דברים ד' מד) 'זאת התורה'. עשו, היינו מצות מעשיות, ר"ל רמ"ח מצות עשה. ואז תחיו, דכתיב 'וחי בהם'. זאת עשו וחיו עם התיבות, גימטריא שפלות עם (התיבות) [התיבה].

וכל זה אם קדמה לו יראת שמים, וזהו רמז 'את האלודים אני ירא'. וראשי תיבות אהא"י, גימטריא טוב, כמנין הוי"ה במספר קטן. וכן מדרתו של יוסף נקראת טוב, דכתיב (ישעיה ג') 'אמר צדיק כי טוב'. ומדת יעקב נקראת אמת, דכתיב (מ"ב ז') 'תתן אמת ליעקב', והיא כוללת כל העשר ספירות שנקראות הוי"ה, בידוע לידועי חן. ושתי מדות אלו של יעקב ויוסף, נרמזו בראשי תיבות וסופי תיבות של 'את האלודים אני ירא', כי ראשי תיבות גימטריא טוב, שהיא מדרתו של יוסף. וסופי תיבות אמת י, ר"ל מדת אמת כוללת י, שהם עשר ספירות.

וכל זה זוכה העניו האמתי שנטוה לקצה האחרון, שהיא השפלות, וגם ירא אלודים, כנזכר לעיל. ועל ידי זה יהיה לו שלום מלמעלה ומלמטה. והוא רמזו בתיבת עשו, שהיא גימטריא שלום, כי התורה והשלום אדוקים זה בזה, וצריכים זה לזה, דכתיב (תהלים כ"ט א) 'ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום', אכ"י"ר. ואם שגיתי, השם הטוב יכפר בעדי (מעט צרי למהר"ר נגאר זצ"ל הובא בעקלת שלמה).

בדרכיהם אתהלך...

לא משחקים ב... (ח"א)

באחד מימי החול כשהגיע הצדיק הרב חיים בן משה חג"ב (הרב חיים מוסא חגיב) כמנהגו מוקדם לפנות בוקר לבית הכנסת, פתח את דלת בית הכנסת, הדליק את הפתילות להאיר את חלל בית הכנסת, והנה הרב רואה גוי תלוי תפוס בבגדו על יתד ברזל מעל פתח בית הכנסת. אותו הגוי היה כמו "גולם קפוא" ולא יכל לדבר, הרב 'אמר מה שאמר' כדי שאותו הגוי יוכל לדבר.

והנה הגוי החל מתחנן על נפשו וביקש מהרב שיוריד אותו מעל היתד שבו נתלה בבגדו אל ריצפת בית הכנסת.

אמר הרב לגוי קודם תאמר לי מי אתה? מה אתה עושה כאן? ואיך נתלית בבגדך היתד הגבוהה שמעל לדלת בית הכנסת? (כמוכן שהרב ידע את התשובות, אך הרב רצה שהגוי יודה במעשיו הנלוזים ולא יחזור לעשות כן)

הגוי החצוץ סירב לענות לשאלת הרב, כשראה הרב כך התעלם מהגוי (השאיך אותו תלוי בבגדיו) ישב הרב במקומו הקבוע והחל ללמוד. המשך אייה בשבוע הבא בל'.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי
כיתה ב' אשר
למדו ושינונו
הלכות ציצית
וסעו למפעל
משכן התכלת
לראות ולהבין
הלכה למעשה
כיצד עושים
ציצית מהחל
עד גמירא,
וכן כיצד
מכינים את
בתי תפילין
והנלווה להן

מללא טבא ודדיא יאה
נשכר קמי
משפחת כהן הי"ו
לרצל הולדת בנם יצ"ו
יה"ר שזכא להכניסו
בקריתו של אברהם אבינו
ויזכה לתורה ולמצוות
ולחופה ולמצעים טובים

חכמי תימן

הרב סאלם ביד יהודה טייבי זצ"ל נולד בצנעא. משעמד על דעתו והוא נער, עשה תורתו קבע ומלאכתו עראי, ונמנה מן הקבועים בהרבצת תורה ברבים. רבותיו מורי סעיד אלעזיזי זצ"ל ומורי יחיאל אלערוסי זצ"ל שלמים היה לחתנו לוקח בתו. בקשרי נפש היה עם מור"ר סעיד אלעזיזי, והרבה ללמוד מאורחותיו, גם את סגנון החזנות בתפילה המיוחדת. עלה ארצה והתגורר בבני ברק. כל ימיו הסתפק במועט שבמועט, נהנה מייגע כפיו ועסק יומם ולילה בתורת הנגלה והנסתר. לילה לילה היה עומד אחר חצות לעריכת תיקון חצות ולאחריו עסק בחכמת הסוד, המתיק סוד עם המקובל רבי שלום חרד זצ"ל. תפילתו וקולו הערב הרנינו לבבות וע"כ היה ש"צ קבוע אף בימים נוראים. נמנה היה מן המשוררים בסעודות מצוה. רבים שיחרו לפתחו לבקש ברכה לעצמם ולבני ביתם.

נפטר
ט' אלול
ה'תשמ"ו,
היום בו
עלה ארצה.

התודה...

הברכה...

לידידנו המצוין במעשיו, ראש וראשון לשמח בגניו של מלך מלכי המלכים, מתקיים בו הפסוק על נדיב לב ידים תרומת ה', לחוק ולסייע לתשב"ד מקיימי העולם, הלא הוא נכבדינו ה"ה **נאור גל** הי"ו יחי רצון שיזכה לבנים תלמידי חכמים, מאזרים במעשיהם ובעתרתם את העולם, וריחא דקדושיא יפוק מנהון לעלם ולעלמי עלמיא, ויאריך חי ימיו וימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, ויזכו לאור תורה ובפרט בימי התענה ללא גבול וללא הגבלה.

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ן ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובחכונות מורן האנון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה